

सिद्धिदा सर्वकार्येषु शुक्लपक्षे विशेषतः ।
 भर्तृहारकसौरीणां वासरं दक्षनाडिका ।
 अर्चय्या चरकार्येषु कृष्णपक्षे विशेषतः ॥
 एकैकस्य घटीपञ्चक्रमेणैवोदयन्ति च ।
 क्रमादेकैकनाद्यान्तु तत्त्वानां पृथगुद्भवः ॥
 अहोरात्रस्य मध्ये तु ज्ञेया द्वादश संक्रमाः ।
 हृषककटकन्यालसृगमौने निशाकरः ॥
 मेषे सिंहं च धनुषि तुलायां मिथुने घटे ।
 उदयो दक्षिणे ज्ञेयः शुभाशुभविनिर्णयः ॥*॥
 तिष्ठत् पूर्वोत्तरे चन्द्रः सूर्यो दक्षिणपश्चिमे ।
 वामाचारप्रवाहेण न गच्छेत् पूर्वोत्तरे ॥
 दक्षनाडौप्रवाहे तु न गच्छेत् याम्यपश्चिमे ।
 परिपरित्यज्यं यस्य गतोऽसौ न निवर्तते ॥
 तस्मात्तत्र न गन्तव्यं बुधैः सर्वहितेऽपसुभिः ।
 तदा तत्र तु संघातमृत्युरेव न संशयः ॥
 सूर्योदये यदा सूर्यश्चन्द्रश्चन्द्रोदये यदा ।
 सिध्यन्ति सर्वकार्याणि दिवारात्रिगतान्यपि ॥
 शुक्लपक्षे द्वितीयायामर्के वहति चन्द्रमाः ।
 दृश्यते लाभदः पुंसां लोभे सौख्यं प्रजायते ॥
 चन्द्रकाले यदा सूर्यः सूर्यश्चन्द्रोदये भवेत् ।
 उदयः कलहो हानिः शुभं सर्वं निवारयेत् ॥*॥
 विपरीतलक्षणम् ।
 यदा प्रत्युषकाले तु विपरीतोदयो भवेत् ।
 चन्द्रस्थाने वहत्वर्को रविस्थाने च चन्द्रमाः ॥
 प्रथमे मानसोद्वेगं धनहानिं द्वितीयके ॥
 तृतीये गमनं प्रोक्तमिष्टनाशं चतुर्थके ॥
 पञ्चमे राज्यविध्वंसं षष्ठे सर्वार्थनाशनम् ।
 सप्तमे व्याधिदुःखानि अष्टमे मृत्युमादिशेत् ॥
 कालत्रये दिनान्यष्टौ विपरीतं यदा भवेत् ।
 तदा दुष्टफलं प्रोक्तं किञ्चिद्भूने तु शोभनम् ॥
 प्रातर्क्याङ्गयोश्चन्द्रः सायंकाले दिवाकरः ।
 तदा नित्यं जयं लाभं विपरीतन्तु दुःखदम् ॥
 दक्षिणे यदि वा वामे यत्र संक्रमते शिवः ।
 तत्पादमग्रतः कृत्वा निःसरत् निजमन्दिरं ॥
 चन्द्रः समपदः कार्यो रविस्तु विषमः सदा ।
 पूर्णपादं पुरस्कृत्य यात्रा भवति सिद्धिदा ॥
 चन्द्रचारं चतुष्पादं पञ्चपादाद्य भास्करं ।
 पञ्चानु गमनं श्रेष्ठं साधयेद्भुवनत्रयम् ॥
 यत्राङ्गं चरते वायुस्तदङ्गस्य कारखलम् ।
 सुसोत्थितो मुखं स्पृष्ट्वा लभते वाञ्छितं फलम् ॥
 परदत्ते तथा ग्राह्ये स्पृष्ट्वा विगमनेऽपि च ।
 यदङ्गे बहते नाडौ घ्राणं गतिकराङ्गुणा ॥
 न हानिः कलहो नैव कण्टकेर्नोपि भिद्यते ।
 निवर्तते सुश्रेणैव सर्वोपहित्विर्वर्जितः ॥
 गुरुचमूत्राणामात्रा अन्योऽप्योष्णदायिनः ।
 पुण्याङ्गे वस्तु कर्त्तव्या कार्यमिष्टमोषता ।
 आप्नये शयने वापि पुण्याङ्गविनिवेशिताः ।
 यगौभक्षन्ति कामिन्यो न कर्म नियमान्तरम् ॥
 परिचौराधमाद्याश्च अन्योऽप्युत्पादविशदाः ।
 कर्त्तव्याः खलु रिक्ताङ्गे जयलाभसुखार्थिभिः ॥
 दूरदत्ते बिभ्रातव्यं गमनं तृप्तिजनयती ।
 अग्रपदे दोषे दीप्ते तु तरणादिति कथम् ॥

यत्किञ्चित् पूर्वसृष्टिं लाभोदिसमरागमः ।
 तत् सर्वं पूर्णनाडौषु जायते निर्विकल्पकम् ॥
 शून्यनाद्यां रिपुं जेतुं यत् पूर्वं प्रतिपादितम् ।
 जायते नान्यथा चैव यथा सर्वज्ञभाषितम् ॥
 रिपुं जेतुमिच्छन्न विपथ्येऽस्मिन्ति च पाठः ।
 व्यवहारे खलोच्चाटे द्वेषविद्यादिवचकाः ।
 कुपितस्वामिचौराद्याः पूर्णस्या सुभयहाराः ॥
 दूराध्वनिं शुभश्चन्द्रो निर्विघ्नमिष्टसिद्धिदः ।
 प्रवेशकार्यहेतुः स्यात् सूर्यः शौचं प्रशस्यते ॥
 अथतो वामिका श्रेष्ठा पृष्ठतो दक्षिणा शुभा ।
 वामे च वामिका प्रोक्ता दक्षिणे दक्षिणा ॥
 अमृता ॥
 चन्द्रचारं विषं हन्ति सूर्यो बालावग्रं नयेत् ।
 सुषुम्नायां भवेन्नोच एक एव त्रिधा स्मृतः ॥
 अथोद्ये योग्यता नाडौ योग्यस्थानेऽप्ययोग्यता ।
 कार्यानुवन्त्यतो जौवः कथं रुद्र समाचरेत् ॥
 शुभाशुभानि कार्याणि क्रियन्तेऽहर्निशं यदा ।
 तदा कार्यानुवन्त्येन कार्यं नाडौप्रचालनम् ॥*॥
 अथ इडा ।
 स्थिरकर्मस्थलङ्कारे दूराध्यगमने तथा ।
 आश्रमे हर्म्यप्रासादे वस्तूनां संग्रहेऽपि च ॥
 वापीकूपतडागादिप्रतिष्ठा स्तब्धदेवयोः ।
 यात्रादाने विवाहे च वस्त्रालङ्कारभूषणे ॥
 शान्तिकं पौष्टिकं चैव दिव्योषधिरसायने ।
 स्वस्वामिदर्शने मैत्रे वाणिज्ये धनसंग्रहे ॥
 गृहप्रवेशे सेवायां कृष्णां बीजादिवापने ।
 शुभकर्मणि सन्धौ च निर्गमे च शुभः शशी ॥
 विद्यारम्भादिकार्येषु बान्धवानाञ्च दर्शने ।
 जलमोक्षेषु धर्मेषु दीक्षायां मन्त्रसाधने ॥
 कालविज्ञानमूलेण चतुष्पादगृहागमे ।
 कलाव्याधिविचिकित्सायां स्वामिसम्बोधने तथा ॥
 गजाश्वारोहणे धन्वी गजाश्वानाञ्च बन्धने ।
 परोपकरणे चैव निधौनां स्थापने तथा ॥
 गीतवाद्योऽपि नृत्ये च गीतशास्त्रविचारणे ।
 पुरश्चामप्रवेशे च तिलके सूत्रधारणे ॥
 पुस्तकशोके विषादे च क्षरिते मूर्च्छितेऽपि वा ।
 स्वजनस्वामिसम्बन्धे धान्यादिदारुभंगे ॥
 स्त्रीणां दन्तादिभूषायां कषेरागमने तथा ।
 गुरुपूजा विषादीनां चान्ननञ्च वरानने ॥
 इडायां सिद्धिदं प्रोक्तं योगाभ्यासादिकर्म च ।
 तथापि वर्जयेद्वायुं स्तेज आकाशमेव च ॥
 सर्वमाचार्याणि मिथ्यन्ति दिवारात्रिगतान्यपि ।
 सर्वेषु शुभकार्येषु चन्द्रचारः प्रशस्यते ॥*॥
 अथ पिङ्गला ।
 कटिनक्रूरविद्यानां पठने पाठने तथा ।
 स्त्रीसङ्गवश्यागमने सङ्गानीकाधिरोहणे ॥
 नष्टकार्ये सुरापाने वीरमन्त्राद्युपासने ।
 बहलज्वरसदृशादिविषदानादिवैरिणि ॥
 गस्ताभ्यामे च गमने मृगयापशुविक्रये ।
 दृष्टकाकाष्टपाथः परब्रह्मचर्यपाठने ॥
 गन्धायामे यन्त्रतन्त्रे दुर्गोपार्जितरोहणे ।
 कर्त्तव्यं गजाद्यादिप्रमासतवाङ्मने ॥

ध्यायामे मारणोच्चाटे षट्कर्मादिकसाधने ।
 नदीजलोत्तरणे मेषजे लिपिलेखने ॥
 मारणं मोहनं स्तब्धं विद्वेषोच्चाटनं वज्रम् ।
 प्रेरणाकर्षणे क्षीमे दाने च क्रयविक्रये ॥
 खड्गहस्ते वैरियुद्धे भोगे वा राजदर्शने ।
 भोज्ये खाने व्यवहारे क्रूरं दोषे रविः शुभः ॥
 भुक्तमाख्ये मन्दान्नौ स्त्रीणां वश्यादिकर्मणि ।
 शयनं सूर्यवाहने कर्त्तव्यन्तु सदा बुधैः ॥
 क्रूराणि यानि कर्त्तव्याणि चरादि विविधानि च ।
 तानि सिध्यन्ति सूर्येण नात्र कार्या विधा-
 रणा ॥*॥

अथ सुषुम्ना ।

क्षणं वामे क्षणं दक्षे यदा दृष्टि माकृतः ।
 सुषुम्ना सा च विज्ञेया सर्वकार्यहरा स्मृता ॥
 तस्यां नाद्यां स्थितो वज्रज्वलन्तं कालरूपि-
 णम् ॥
 विषुवन्तं विज्ञानोयात् सर्वकार्यविनाशनम् ॥
 यदानुक्रममुलङ्घ्य यस्य नाडौदयं वहते ।
 तदा तस्य विज्ञानोयादशुभं समुपस्थितम् ॥
 क्षणं वामे क्षणं दक्षे विषमं भावमादिशेत् ।
 विपरीतफलं ज्ञेयं ज्ञातव्यञ्च वरानने ॥
 उभयोरेव सञ्चारे विषुवन्तं समादिशेत् ।
 न कुर्यात् क्रूरभौम्यानि तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ।
 जोषिते मरणे प्रभू लाभालाभौ जयाजयौ ।
 विषुषे वैपरीत्यं स्यात् संस्मरेज्जगदीश्वरम् ॥
 ईश्वरस्मरणं कार्यं योगाभ्यासादिकर्मसु ।
 अन्यत्र न कर्त्तव्यं जयलाभसुखार्थिभिः ॥
 सूर्येण वहमानायां सुषुम्नायां मुहुर्महः ।
 शापं दद्यात् वरं दद्यात् सर्वथा च तदन्यथा ॥
 नाडौसंक्रमणे काले तत्संक्रमणे तथा ।
 शुभं किञ्चिद् कर्त्तव्यं पुण्यदानादि कोटिधा ॥
 विषमस्योदये यात्रां मनसापि न चिन्तयेत् ।
 यात्रा हानिकरो तस्य मृत्युः क्लेशो न संशयः ॥
 पुरो वामोऽहं तस्यो दक्षाधः पृष्ठतो रविः ।
 पूर्णरिक्तविवेकोऽयं ज्ञातव्यो देशिकैः सदा ॥
 ऊर्ध्वामागतो दूतो ज्ञेयो वामपथि स्थितः ।
 पृष्ठे दक्षे तथाधस्तात् सूर्यवाहगतः शुभः ॥
 अनादिविषमं सन्धिं निराधारं निराकुलम् ।
 परं सुखं बलौयेत सा सख्या सन्धिबन्धने ॥
 न सख्यां सन्धिमित्याहुः सख्या सन्धिनिगद्यते ।
 विषुवत् सन्धिः प्राणः सा सख्या सन्धिबन्धने ॥
 न वेदं वेदमित्याहुर्वेदे वेदो न विद्यते ।
 पराका विद्यते येन स वेदो वेद उच्यते ॥
 इति नाडौभेदः समाप्तः ॥*॥

अथ तत्त्वनिर्णयः ।

देव्युवाच ।

“देवदेव महादेव संसाराणवनाहक ।
 स्थितं त्वदीयद्वन्द्वे रक्षयं वद मे प्रभो ॥
 ईश्वर उवाच ।
 स्वरज्ज्ञानं रक्षयं तु न किञ्चिद्विद्वद्वता ।
 स्वरज्ज्ञानरतो योगी स योगी परमो मतः ॥
 एतत्स्वातं भवेत् स्पृष्टिस्तत्त्वे तत्त्वं विनीयते ।